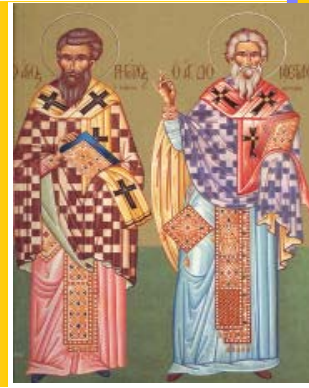

BULETIN PAROHIAL
 Biserica Ortodoxa Romana
 "Nasterea Maicii
 Domnului" Austin Texas
 11305 Oak Knoll Dr.Tx.78759
 tel.(512)560-6792

Duminica dupa Botezul Domnului,

Evangelhie: Matei:4,12-17

Evangelhie: Matthew:4,12-17

Și Iisus, auzind că Ioan a fost întemnițat, a plecat în Galileea. Și părăsind Nazaretul, a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, Ca să se împlinească ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice: "Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; Poporul care stătea în întineric a văzut lumină mare și celor ce ședeau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit". De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocățiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor.

But having heard that John was delivered up, he departed into Galilee: and having left Nazareth, he went and dwelt at Capernaum, which is on the sea-side in the borders of Zabulon and Nephthaim, that that might be fulfilled which was spoken through Esaias the prophet, saying, Land of Zabulon and land of Nephthaim, way of {the} sea beyond the Jordan, Galilee of the nations: the people sitting in darkness has seen a great light, and to those sitting in {the} country and shadow of death, to them has light sprung up. From that time began Jesus to preach and to say, Repent, for the kingdom of the heavens has drawn nigh.

Iubiti Credinciosi,

Pana pe 14 ianuarie continuam sa sfintim casele credinciosilor cu Aghiazma de la Iordan, doar acolo unde suntem chemati. Familile care mai doresc sfintirea pot anunta pentru programare la telefon :(512)560-6792 si (512)560-7362

Parintele Dumitru Ilies

Predica la Duminica dupa Botezul Domnului,

(Despre propovaduirea cuvintului lui Dumnezeu)

De atunci a inceput Iisus a propovadui si a zice: Pocaiti-va ca s-a apropiat Imparatia cerurilor (Matei 4, 17)

Iubiti credinciosi,

Una din invataturile Sfintei Evanghelii din Duminica de azi spune: De atunci a inceput Iisus a propovadui si a zice: Pocaiti-va, ca s-a apropiat Imparatia Cerurilor (Matei 4, 17). Acelasi cuvint l-a spus si Sfintul Ioan Botezatorul cind a inceput sa propovaduiasca in pustiul Iordanului: Pocaiti-va, ca s-a apropiat Imparatia Cerurilor (Matei 3, 2). Acelasi cuvint au primit si Sfintii Apostoli, cind au fost trimisi sa propovaduiasca Evanghelia, ca le-a zis lor: Si mergind, propovaduiti, zicind: S-a apropiat Imparatia Cerurilor (Matei 10, 7).

Dumnezeiasca Evanghelie de azi zice: De atunci a inceput Iisus a propovadui... (Matei 4, 17).

Dar ce inseamna "de atunci"? Adica de cind a fost prins si pus la inchisoare Sfintul si marele Prooroc Ioan Botezatorul. Acest adevar il arata Sfinta Evanghelie de azi, zicind: Si Iisus, auzind ca Ioan a fost pus in temnita, a plecat in Galileea (Matei 4, 12).

Dar oare Mintuitorul a plecat de frica in Galileea? Nicidecum. Ci s-a dus in Galileea ca sa inceapa a propovadui Evanghelia de acolo, dupa profetia proorocului Isaia care zice: Pamintul lui Zabulon si pamintul lui Neftali, spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor. Poporul ce statea in intuneric a vazut lumina mare. Si celor ce sedeau in latra si in umbra mortii lumina le-a stralucit (Isaia 9, 1; Matei 4, 15-16).

Iata, deci, care a fost pricina venirii Mintuitorului in Galileea: predicarea Evangheliei si luminarea celor ce zaceau in intuneric. Caci propovaduirea cuvintului lui Dumnezeu in lume aduce adevarata lumina in inimile oamenilor credinciosi care nu numai ca aud cuvintul, ci il si implinesc cu fapta, dupa cuvintul Mintuitorului, care zice: Fericitii cei ce aud cuvintul lui Dumnezeu si il pazesc pe din-

Cuvintul lui Dumnezeu aduce mare fericire celor ce il asculta si il pun in practica. Altfel, cuvintul Evangheliei ne aduce osinda in loc de mintuire. Dar, fratii mei crestini, cine sint datori sa predice cuvintul lui Dumnezeu in Biserica ortodoxa? Numai slujitorii Bisericii, adica episcopii, preotii si diaconii hirotoniti canonic au puterea si dreptul sa predice Evanghelia lui Hristos. Mirenii, in cazuri speciale, pot deveni misionari, ca ajutori ai clericilor, numai cu binecuvintarea ierarhilor respectivi. Asadar, nimeni din clerici si laici nu pot predica cuvintul lui Dumnezeu daca nu vor fi trimisi la aceasta misiune cu aprobarea Bisericii. Marele Apostol Pavel adevereste acest lucru, zicind: Cum vor propovadui de nu vor fi trimisi (Romani 10, 15).

Numai sectele rupte de Biserica au cazut cu totul in extrema opusa, dind totala libertate laicilor sa predice cuvintul lui Dumnezeu fara a fi trimisi si sa explice Sfinta Scriptura dupa mintea lor. De aceea, astazi, lumea s-a umplut de erezii si secte caci toate acestea predica cuvintul Sfintei Scripturi, nu dupa intelesul cel adevarat explicat de Sfintii Parinti, ci dupa mintile lor ratacite, stapinite de mindrie. Nu putem tagadui ca au fost in Biserica si misionari laici, in primele secole, care au predicat cuvintul lui Dumnezeu si care nu au fost nici preoti, nici episcopi. Asa au fost marii misionari si apologeti crestini, oameni invatati care au aparat cauza crestinismului in fata imparatilor si filosofilor pagani, din secolele II-III, incepind cu Tuadrat, pe care Eusebiu, istoricul bisericesc, il numeste "parintele apologeticeii", intre anii 125-126. Apoi a fost Aristide de Atena, intre anii 125-130. Apoi Ariston de Pella, cel mai vechi aparator in scris al crestinismului contra iudeilor, pe la 134-135. Alti apologeti de mare renume au fost: Sfintul Iustin Martirul si Filosoful (anii 140-170); Tatian Asirianul, catre anul 170; filosoful Hermia, care a trait la mijlocul secolului al II-lea; Atenagora, filosoful crestin din Atena (170); Minucius Felix la inceputul secolului al III-lea; Tertulian din Cartagina, intre anii 160-240, si

altii. Toti acesti mari apologeti crestini si misionari de mare seama ai Bisericii lui Hristos au fost mireni, dar fiind foarte invatati au contribuit mult la propovaduirea Evangheliei si la apararea dreptei credinte apostolice.

Asadar, fratii mei, vedem ca inca de la inceput Biserica lui Hristos a avut si misionari laici care au predicat cuvintul lui Dumnezeu inaintea imparatilor si a filosofilor si au aparat crestinitismul cu pretul vietii lor, cum a fost Sfintul Iustin Martirul si Filosoful. Insa acestia au fost foarte bine orientati in adevarul dreptei credinte si de aceea au adus mare folos Bisericii lui Hristos prin invataturile lor cele luminate si patrunse de lumina adevarului.

Care erau conditiile principale ce se cereau misionarilor laici care aparau dreapta credinta? Prima conditie a misionarilor laici in Biserica dreptmaritoare era ca cel trimis sa predice cuvintul lui Dumnezeu sa fie un crestin verificat, evlavios, cu viata curata si sa cunoasca bine dogmele credintei Ortodoxe, deoarece dogmele sint orientate dupa Sfinta si dumnezeiasca Scriptura si dupa Sfinta Traditie a Bisericii lui Hristos.

Apoi, sa cunoasca bine Sfintele Canoane apostolesti, ale celor sapte Sinoade Ecumenice si cele ale Sfintilor Parinti, deoarece Sfintele Canoane sint norme ce rinduiesc si reglementeaza viata Bisericii ca organism special ce conduce pe credinciosi pe calea mintuirii. Apoi, cei ce predicau cuvintul lui Dumnezeu dintre crestinii mireni erau intotdeauna sub ascultarea Bisericii, fiind trimisi, controlati si subordonati ierarhilor in eparhia carora actionau. Fara respectarea acestor conditii principale si obligatorii, misionarii laici care lucrau in afara Bisericii de multe ori contribuiau la crearea de secte si eresuri, dezbinind unitatea apostolica a Bisericii lui Hristos. Datoria principala a propovaduirii Evangheliei lui Hristos cade in sarcina pastorilor Bisericii, adica a episcopilor si a preotilor. Mai putin in sarcina diaconilor si a calugarilor care ajuta si ei la propovaduirea cuvintului, inasa in chip secundar. Primul care a propovaduit Sfinta Evanghelie in lume a fost Insusi Domnul nostru Iisus Hristos. Tocmai de aceea a venit pe pamint si se cheama Cuvint, caci a vestit tu-

turor oamenilor prin cuvint Evanghelia mintuirii, a intemeiat Biserica si cele sapte Taine, si si-a dat viata pe Cruce ca sa rascumpere lumea din robia mortii, a necredintei si a osindei. Apoi, inaltindu-Se la cer de-a dreapta Tatalui, a incredintat datoria propovaduirii Cuvintului lui Dumnezeu celor doisprezece Apostoli mari si celor saptezeci de apostoli, numiti mici, carora le-a poruncit, zicind: Mergind, invatati toate neamurile, botezandu-le in numele Tatalui si al Fiului si al Sfintului Duh, invatindu-le sa pazeasca toate cite v-am poruncit voua... (Matei 28, 19-20).

Apostolii sint cei dintii propovaduatori ai cuvintului lui Dumnezeu in Legea Harului. Ei au hirotonit primii preoti si episcopi, pe care i-au rinduit peste tot sa pastoreasca turma lui Hristos. Iar prin episcopi, harul s-a transmis prin rugaciune si punerea miinilor, pina astazi si cit va fi lumea.

Iubiti credinciosi,

In Biserica lui Hristos preotii propovaduiesc cel mai mult cuvintul lui Dumnezeu pentru ca sint toata viata in mijlocul credinciosilor. Ei sint martorii vietii noastre de la nastere si pina la moarte. Ei sint parintii duhovnicesti ai satelor si parohiilor noastre. De felul cum preotii de parohie isi indeplinesc misiunea lor apostolica, de felul cum stapinesc sfintele slujbe, in frunte cu Sfinta Liturghie, si de felul cum propovaduiesc cuvintul Sfintei Evanghelii si, mai ales, cum isi duc viata in marea familie a credinciosilor nostri ortodocsi, depinde mintuirea lor si a pastoritilor lor. In marea lor misiune evanghelică, propovaduirea cuvintului lui Dumnezeu are un rol foarte mare. Un preot bun trebuie sa fie si un predicator bun, stiind ca prin predica vie, calda, plina de har si lumina preotul poate transforma total parohia si masa enoriasilor sai. Dar pentru ca predica sa sa poata ajunge la inima credinciosilor si sa aiba puterea Duhului Sfint de a transforma sufletul si a-l intoarce la pocainta, preotul trebuie sa indeplineasca citeva conditii duhovnicesti absolut obligatorii.

Prima si cea mai importanta conditie care incununeaza activitatea pastorală a preotului este viata morala exemplara a lui si a familiei sale. Fara o viata curata, model, a preotului,

predica sa nu va reusi sa ajunga la inima credinciosilor, nici nu va putea cistiga multe suflete pentru Imparatia Cerurilor. A doua conditie obligatorie unui preot si predicator bun este sfinta rugaciune. Preotul trebuie sa fie un om de rugaciune, sa iubeasca mai mult ca orice Biserica, sfintele slujbe, Sfinta Liturghie, cintarea in comun a credinciosilor. Rugaciunea staruitoare a preotului unita cu a credinciosilor sai, ii sporeste credinta si dragostea pentru Dumnezeu si oameni, il face mai intelept in gindire si predica, ii deschide inima pentru milostenie si ii da multa putere si har in predica. Un preot care se roaga mult este un preot cu har in toate si un bun predicator al cuvintului lui Dumnezeu. A treia conditie principala a unui bun preot si predicator este necesitatea cunoasterii profunde a Sfintei Scripturi, a Sfintilor Parinti, a invataturii de credinta ortodoxa si a Canoanelor Bisericii. Un pastor bun trebuie sa fie si un teolog bun si un aparator al dreptei credinte in fata prozelitismului sectar. Fara cunoasterea dreptei credinte, preotul nu poate fi predicator si apologist. Cine nu stie ca un preot bun transforma sufleteste pe credinciosii sai, prin slujbe frumoase, prin catehizare staruitoare si prin predici bune si pline de caldura duhovniceasca? Cine nu stie ca predica buna umple bisericile si minastirile de credinciosi, apara si sporeste dreapta credinta, risipeste prozelitismul sectar si intoarce la pocainta multe suflete? Iar bisericile fara slujbe frumoase si fara predici pline de duh si putere se golesc de credinciosi si nu pot vina suflete pentru Hristos.

Sau cine nu stie cit de mult ajuta si minastirile noastre prin slujbele lor atit de inaltatoare, prin predica si prin duhovnicii lor, la intarirea credintei ortodoxe si la cresterea evlaviei in satele si orasele noastre? Pelerinajele locale pe la minastiri, in sarbatori, in posturi si mai ales la hramuri, sint o dovada destul de graitoare. In felul acesta minastirile si duhovnicii lor colaboreaza cu preotii de la sate si orase la propovaduirea cuvintului lui Dumnezeu, la marturisirea credintei ortodoxe si la mintuirea bunilor nostri credinciosi.

Cu Duminica de astazi se incheie marile praznice ale Nasterii si Botezului Domnului. Am incheiat cu pace inca un an din viata noastra si am inceput un nou an, pentru care

multumim lui Dumnezeu de toate darurile Sale si cerem sa ne intareasca cu har, cu mila si binecuvintare ca sa trecem intreaga viata cu pocainta si fapte bune pe calea mintuirii.

Am vorbit azi despre datoria preotului de a propovadui cuvintul lui Dumnezeu si conditiile principale care il ajuta sa fie un preot vrednic si un bun predicator.

Cunoastem citi preoti buni si predicatori vestiti sint in parohiile noastre din Moldova, Transilvania si din alte parti ale tarii. Insa si credinciosii sint datorii sa-i ajute pe preoti, sa-i asculte, sa se roage pentru ei si sa nu-i judece, ca mare pacat fac credinciosii care gindesc si vorbesc de rau pe slujitorii lui Dumnezeu si pe parintii lor sufletesti. Oare nu preotii va boteaza, va cununa si va inmorminteaza? Oare nu preotii va spovedesc si va unesc cu Hristos prin Sfinta Impartasanie? Oare nu saviresc ei Sfinta Liturghie in fiecare Biserica si se roaga lui Dumnezeu pentru pacea, sanatatea, iertarea si mintuirea sufletelor celor vii si a celor adormiti? Oare nu ei invata dreapta credinta pe credinciosi? Deci sa nu-i judecam, ci mai degraba sa-i ajutam in misiunea preoteasca si sa ne rugam mult pentru ei. Este foarte bine si necesar ca fiecare preot sa aiba si un mic grup de mireni credinciosi, cunoscatiori ai Sfintei Scripturi si credintei ortodoxe. Ei il ajuta mult pe preot in desfasurarea activitatilor sale misionare, la combaterea si ingradirea prozelitismului sectar, la vizitarea si ajutorarea credinciosilor batrini, orfani, bolnavi si a celor slabi in credinta; la infrumusetarea slujbelor si innoirea sfintelor noastre biserici.

Si acum, fratii mei, sa ascultam cuvintul Domnului cit mai avem timp de pocainta. Iata Hristos Mintuitorul nostru a inceput sa predice Evanghelia in Galileea. Sfintul Ioan Botezatorul propovaduieste pocainta in pustiu Iordanului; Sfintii toti ne vorbesc de Dumnezeu in scrierile lor; preotii, calugarii si ierarhii Bisericii ne invata calea mintuirii si apara ortodoxia din amvoanele bisericilor. Fiul lui Dumnezeu se jertfeste zilnic pe Sfintele altare in timpul Sfintei Liturghii, iar Domnul ne cheama acum la inceput de an la o viata noua in Hristos, zicind: Pocaiti-va ca s-a apropiat Imparatia Cerurilor! Deci sa ne desteptam, sa venim si sa ne pocaim, ca sa traim cu Hristos in veci. Amin.

